

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Fratri Gvarino.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

FRATRI GVARINO.

fu de nostro sensu pro te aliquid diffinire, propter illam sententiam evangelicam quam ipse Christus expressit, videlicet, *Quod Deus conjunxit, homo non separet*, cum absque dubio nec sanctorum exempla nec patrum decreta intentioni tuæ in hoc articulo suffragentur. Verum si super hoc absque generalis deliberatione Concilij determinare aliquid tentaremus, præter divinam offensam & mundanam infamiam, quam ex eo possemus incurrere, forsan ordinis & officij nobis periculum immineret, cum contra præmissam veritatis sententiam nostra non possit auctoritas dispensare. Quamvis & aliæ confessiones, sicut pro certo didicimus, ab eadem Regina sub iurejurando sint factæ, secundum quas conjugium declaratur carnali copula consummatum. Quocirca serenitatem regiam rogandam duximus & monendam quatinus ab eorum falsis insaniis avertas auditum qui caput tuum oleo peccatoris impinguant, & volentes tibi placere secundum hominem, Deo te faciunt displicere, cum aperire tibi non audeant veritatem, ne forte movearis graviter contra eos. Nos autem, qui de te coram Deo reddituri sumus in novissimo districti examinis die plenissimam rationem, falsis te nolumus circumveniri commentis, ne simul in unum & animam tuam perdamus & nostram, scientes quod juxta sententiam veritatis nihil prodest homini si mundum universon luceret, animæ verò suæ detrimentum patiatur. Quare, prudentissime Rex, ab eo quæsumus proposito conquiescas quod perpetuum animæ tuæ periculum generaret, & Dominus justus iudex in eo te fortè puniret in quo contra ipsum tali modo peccares; ipsamque Reginam pro Deo & propter Deum habeas propensius commendatam, quæ pro servanda lege conjugij, quam Deus ante peccatum in paradiso constituit, longo est martyrio macerata. Nos quoque super hoc negotio gravius non molestes, ne propter instantem perfectionem quam patimur, ad extorquendum istud à nobis insistere videaris. Quia sicut nolumus tibi negare quod sit meritò concedendum, ita nolumus tibi concedere quod meritò sit negandum, præsertim hoc tempore, ne propter perfectionis instantiam declinare videamur à tramite veritatis. Datum Laterani v. Idus Iunij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

Illius testimonium invocamus qui scrutator est cordium & cognitor secretorum quod carissimum in Christo filium nostrum Philippum Regem Francorum illustrem tam sincera diligimus caritate ut nihil ei negare velimus quod esset alicui concedendum. Verum cum ea petit à nobis quæ in salutis suæ dispendium redundare noscuntur, quod sincerius illum diligimus, eò cautius eam negare debemus, ne videamur ipsum non diligere, sed odire. Cum ergo per quosdam adulatorem veritatis & justitiæ inimicos in eum sit errorem inductus ut credat se licitè posse jurare quod Reginam uxorem suam carnaliter non cognovit, pro eo fortè quod etiam commixtio sexuum in eorum carnali commercio intercesserit, commixtio tamen femininum in vase muliebri non extitit subsecuta, nos confessiones ejusdem Reginæ sub iurejurando factas subtiliter attendentes, & salutem ipsius Regis paterno zelantes affectu, per nostras eum litteras exhortamur ut suum de cetero ab hujusmodi falsis insaniis avertat auditum & præfatam Reginam pro Deo & propter Deum habeat commendatam, quæ pro servata lege conjugij, quam Deus in paradiso ante peccatum constituit, longo est martyrio macerata, quam & tibi recomandatam esse volumus & mandamus, discretionem tuam monentes & obsecrantes in Domino quatinus in consilium & consensum iniquitatis non veniat ulterius anima tua, nec permittas, quantum in te fuerit, ipsam Regem falsis circumveniri commentis, eique contra ipsius salutem & tuam secundum hominem placere non quaras, ne ipsum Deo facias displicere, diligenter attendens quod juxta sententiam veritatis nihil prodest homini si mundum universon luceret, & detrimentum animæ patiatur, eundem Regem, quem sincerum, quantum in ipso est, animum habere credimus & devotum, placare studeas & in bono fovere; ita quod divinam & apostolicam gratiam propter hoc uberius merearis; pro certo cognoscens quod si te juxta latus ipsius sano & salubri non verimus consilio innitentem, ad honorem & profectum tuum efficaciter intendemus, cum te, quasi virum religiosum, non semper oporteat secularibus negotiis implicari. Datum Laterani v. Idus Iunij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

Epist. 107.
Super eodem.

Vide lib. 11.
epist. 181.

Vide lib. 4.
de concord.
sic. & imper.
cap. 17. § 4.

Vide lib. 11.
epist. 181. &
lib. 13. epist.
66.

Epist. 107.
De divinis
Philipp. Ro.
66.

